

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyně Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **M. Ch.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2016, č. j. KUJI 14924/2016,
sp. zn. ODSH 166/2016 Pe

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 9. 12. 2015, č. j. OD/709/15/RS. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o námitkách žalobce

proti záznamu počtu bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče dle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že podané námitky proti záznamům bodů v evidenční kartě zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

I. Vymezení věci

2. Správní orgán I. stupně vydal dne 2. 6. 2015 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu (oznámení zařazeno na č. listu 1 správního spisu). Žalobce na toto oznámení reagoval dne 8. 6. 2015 podáním námitek proti provedenému záznamu bodů dle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně si proto vyžádal zaslání pokutových bloků, resp. jejich čitelných kopií, z nichž vyplynulo, že žalobce spáchal oznámené přestupky a že mu za ně byl oprávněně zaznamenán odpovídající počet bodů. Po opětovné kontrole a porovnání zápisu všech přestupků v registru řidičů se skutečnostmi uvedenými v předmětných podkladech neměl správní orgán I. stupně pochybnost o tom, že zápis bodů byl proveden v souladu se zákonem o silničním provozu. Rozhodnutím ze dne 9. 12. 2015, č. j. OD/709/15/RS, proto správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.
3. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním (ve znění jeho doplnění), v němž namítal především formální nedostatky rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále uplatnil námitky obdobného obsahu jako v následně podané správní žalobě.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 2. 2016, č. j. KUJI 14924/2016, sp. zn. ODSH 166/2016 Pe, odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé uvedl, že v řízení o námitkách byla zhodnocena způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. K námitce nezákonnosti a nesprávnosti jednotlivých rozhodnutí (pokutových bloků), na základě kterých byly žalobci body zapsány, žalovaný konstatoval, že správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů zásadně nepřezkoumávají věcnou správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Žalovaný rovněž připomněl, že na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je, což se však v řešeném případě nestalo.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že se žalovaný nezabýval jím předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti uvedl, že přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově totožné věci. Z tohoto rozhodnutí dle žalobce vyplývá, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu je posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních), a to z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v

bodovém hodnocení řidiče. Také z dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, která žalobce k žalobě přiložil (viz zejména rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), je dle žalobce patrná ustálená praxe odvolacího správního orgánu zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenány body,

a to na podkladě podaného odvolání, ve kterém odvolatel provedení takového posouzení požadoval a na nezpůsobilost podkladů upozorňoval.

6. Žalobce namítal také porušení zásady legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly

ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky třináct, by dle žalobce i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Rozhoduje-li jeden ze správních orgánů výše popsáním způsobem, není dle názoru žalobce přiléhavé, aby věcně totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, jelikož by tím byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.

7. Dle žalobce pak nemohla být dostatečným důkazem pro záznam bodů do bodového hodnocení jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně měl toto oznámení vždy porovnat s předmětným rozhodnutím (pokutovým blokem), kterého se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektoval názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobce k podané žalobě příkladmo přiložil pokutové bloky (nemající přímou souvislost s nyní projednávanou věcí), a to konkrétně blok série HG/2014 - číslo bloku G 1498901 a blok série GF/2013 - číslo bloku F 0832677, které dle jeho názoru nesplňovaly dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu; a dále pokutový blok série FC/2013 - číslo bloku C1404971, ve kterém dle žalobce naopak byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Žalobce také považoval za nesprávnou argumentaci žalovaného, že by žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a stvrdil správnost takového rozhodnutí. Dle názoru žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce (žalobce) a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.

8. Žalobce dále vyjmenoval případy, kdy dle jeho názoru pokutový blok nemůže být způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče: 1/ V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není rozhodně dostatečným popisem přestupku „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem,

nepřipoután BP, pásy aj.“, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z vydaného rozhodnutí tedy musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla, kdy pokud je osoba nepřipoutaná jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takovýto přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče. 2/ Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti tedy rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, případně překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. 3/ V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku „*telefonování za jízdy aj.*“, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z vydaného rozhodnutí tedy musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free. 4/ Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o přestupcích“), a nikoli dle zákona o silničním provozu. 5/ Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí vůbec evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

9. K jednotlivým podkladům (pokutovým blokům) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče pak žalobce uvedl následující. Pokutovému bloku ze dne 1. 6. 2015 (bez jeho bližší specifikace) vyčítal, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „*125c/1k*“, a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále zde byl popis skutku ve formátu „*pásy*“, což dle žalobce nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události byla dle žalobce nesprávně uvedena jako „*§6/1az.č. 361/2000 sb*“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
10. Pokutovému bloku ze dne 15. 4. 2015 (bez jeho bližší specifikace) žalobce vyčítal, že v kolonce „*uložena za přestupek podle §*“ je uveden údaj „*125c/1k*“, a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále zde byl popis skutku ve formátu „*neužil bp*“, což dle žalobce nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události byla dle žalobce nesprávně

uvedena jako „§6/1a z.č. 361/2000 sb“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

11. Pokutovému bloku ze dne 14. 3. 2015 (bez jeho bližší specifikace) žalobce vyčítal, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“, a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále zde byl popis skutku ve formátu „pásky řidič“, což dle žalobce nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události byla dle žalobce nesprávně uvedena jako „§6/1a z.č. 361/2000 sb“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
12. Pokutovému bloku ze dne 28. 2. 2014 (bez jeho bližší specifikace) žalobce vyčítal, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“, a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Dále zde byl popis skutku ve formátu „rychlost“, což dle žalobce nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události byla dle žalobce nesprávně uvedena jako „§18/4 z.č. 361/2000 sb“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
13. Pokutovému bloku ze dne 12. 5. 2014 (bez jeho bližší specifikace) žalobce vyčítal, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“, a že rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci. Popis skutku ve formátu „telefon“ dle žalobce nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události byla dle žalobce nesprávně uvedena jako „§7/1c z.č. 361/2000 sb“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.
14. Ke všem pokutovým blokům pak žalobce uvedl také shodnou argumentaci, dle které v případě jednotlivých pokutových bloků vyvstala pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal, v jednotlivých případech nebylo seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, uvedena kilometráž komunikace ani vylíčení přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dle žalobce rovněž nebylo možné přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci a skutečnost, zda k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury pak dle názoru žalobce nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak je nutno přesně označit místo tak, aby v konkrétním případě nebylo pochyb o místu přestupkového jednání. Žalobce také upozornil na skutečnost, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih konkrétního jednání předpokládá, a skutkové věty, lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené na ně zákonem.
15. Žalobce tedy zpochybňoval způsoblost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (zde žalobce), neboť v daném případě přestupky nebyly

vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Dle žalobce tak nebylo bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta

v blokovém řízení, kdy tento nedostatek nebylo možno zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací tak, jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem proto žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný předně nesouhlasil s tvrzením žalobce, že se nevypořádal s námitkami podanými v odvolání. Odvolání žalobce bylo dle žalovaného formulováno zcela obecně a neobsahovalo jedinou konkrétní odvolací námitku proti posouzení způsobilosti konkrétního napadeného podkladu pro záznam bodů v registru řidiče. Žalovaný proto prostudoval všechny pokutové bloky a dospěl k závěru, že popisy jednání na pokutových blocích jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) za přestupkové jednání dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu. Ve vztahu k žalobcem uváděnému rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byl žalovaný přesvědčen, že není jeho povinností rozhodovat shodným způsobem, jelikož každé správní řízení je individuální a specifické, přičemž je vždy nutné vycházet z konkrétních okolností daného případu. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
18. Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky

obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

20. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

21. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, „[...] v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.

22. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách

vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu.

23. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.
24. Tomuto požadavku přitom správní orgány bezezbytku dostály. Není tedy pravdou, že by ve své rozhodovací činnosti vycházely pouze z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, jak žalobce v podané žalobě namítal. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán I. stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky vyžádal kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá oznámení o spáchání přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje korespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Za této situace přitom nelze správním orgánům vytýkat, že se necítily být vázány vydanými správními rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, neboť o způsobilosti jednotlivých pokutových bloků jakožto podkladových rozhodnutí si učinily vlastní úsudek. Krajský soud na tomto místě zároveň v souvislosti s žalobcem uplatněnou námitkou stran porušení zásady legitimního očekávání doplňuje, že zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch; pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To přitom v dané věci bylo splněno. Správní orgán I. stupně vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké závěry z nich vyvodil.

25. K obecným tvrzením žalobce, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (kdy na konkrétních příkladech žalobce poukázal zejména na obecné vady týkající se popisu přestupkového jednání v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, i ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku uváděných), krajský soud konstatuje, že tímto způsobem vedená argumentace žalobce nemá žádnou přímou souvislost a vazbu na jednotlivé pokutové bloky žalobce vydané k jím spáchaným jednáním, tj. jedná se o argumentaci a obecné polemiky žalobce nesouvisející s nyní projednávaným případem. Krajský soud zároveň na tomto místě doplňuje, že otázky řešené shora již byly předmětem posuzování v řadě rozhodnutí správních soudů (ve věcech, v nichž jako zástupce žalobců vystupuje totožný právní zástupce sepisující unifikovaná, v základu se shodující podání), a to např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 41, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2015, č. j. 30 A 16/2015 - 60, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 47, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2016, č. j. 10 A 150/2015 - 35, či např. též v rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 29 A 123/2016 - 78 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).
26. Ke konkrétním námitkám žalobce vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům pak krajský soud předně odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupném na www.nssoud.cz, uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.
27. Žalobce namítal k pokutovému bloku série FD2013 - číslo bloku D0274249, k přestupku ze dne 12. 5. 2014, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť pokutový blok neobsahoval přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci), ani popis skutku (nepopisoval, k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když zde bylo pouze uvedeno „telefon“). V uvedeném pokutovém bloku je obsažen následující popis skutku: „Dne 12. 5. 2014 v 10.05 hod; obec Starý Hrozenkov, silnice č. I/50, § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. - při řízení vozidla držel v ruce mobilní telefon.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové

zařízení. Dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1. zákona o silničním provozu. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupný na www.nssoud.cz) nepochybuje o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Místem spáchání přestupku byla zcela zřejmě označena silnice číslo I/50, v obci Starý Hrozenkov a nemůže být pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 200 Kč. V žalobě uvedený popis skutku „*telefon*“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok tak dle krajského soudu byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

28. Žalobce namítal k pokutovému bloku série GD/2014 - číslo bloku D1952888 k přestupku ze dne 28. 2. 2015, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, žalobce měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť pokutový blok neobsahoval přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci), ani popis skutku (nepopisoval, k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když zde bylo pouze uvedeno „*rychlost*“). V uvedeném pokutovém bloku je obsažen následující popis skutku: „*28. 2. 2015 v 9:59 hod I/37 Stržanov - V. Městec, Karlov u. čp. 33 § 4c z. č. 361/2000Sb řidič překročil pov. rychlost mimo obec 70/86/83.*“ Z citovaného popisu jednoznačně vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (z uvedených číselných údajů vyplývá, že v místě měření byla jako nejvyšší rychlost povolena 70 km/h, žalobci bylo naměřeno 86 km/h a po odečtení odchylky měřícího zařízení se jednalo o 83 km/h). Žalobce se tak dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupný na www.nssoud.cz) nepochybuje o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Místem spáchání přestupku byla zcela zřejmě označena silnice číslo I/37, ve směru ze Stržanova do Vojnova Městce, KÚ Karlov u č. p. 33, a nemůže tak být pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 500 Kč. V žalobě uvedený popis skutku „*rychlost*“ se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok tak dle krajského soudu byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

29. K pokutovému bloku série GE/2014 - číslo bloku E1780838 k přestupku ze dne 14. 3. 2015 žalobce namítal, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť pokutový blok neobsahoval přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci), ani popis skutku (nepopisoval, k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když zde bylo pouze uvedeno „*pásky řidič*“). V uvedeném pokutovém bloku je obsažen následující popis skutku: „*14. 3. 2015 v 8:30 hod ve Žďáře nad Sázavou na ulici Santiniho u zámku řídil OA RZ. x a nebyl připoután bezp. pásem. Porušil § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb.*“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za popsané jednání náleží podle přílohy k zákonu o silničním provozu tři body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupný na www.nssoud.cz) ani v tomto případě nepochybuje o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Místem spáchání přestupku byla označena ulice Santiniho (konkrétně u zámku) ve Žďáře nad Sázavou, a tedy nemůže být pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 200 Kč. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Tedy i uvedený pokutový blok byl dle krajského soudu způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
30. Žalobce rovněž k pokutovému bloku série GE/2014 - číslo bloku E1785200 k přestupku ze dne 15. 4. 2015 namítal, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť pokutový blok neobsahoval přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci), ani popis skutku (nepopisoval, k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když zde bylo pouze uvedeno „*neužil bp*“). V uvedeném pokutovém bloku je uveden následující popis skutku: „*15. 4. 2015 v 15.13 hod jel OA zn. Fiat r. z. x po ul. Studentská ve Žďáře nad Sázavou* *kdy jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.*“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce se tak dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží tři body a takto byly také žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu (srovnej rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupný na www.nssoud.cz) nepochybuje o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Místem spáchání přestupku byla totiž zcela zřejmě označena ulice Studentská ve Žďáře nad Sázavou, a nemůže tak být pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 100 Kč. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta

uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. I tento pokutový blok byl tedy způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

31. Žalobce namítal k pokutovému bloku série GE/2014 - číslo bloku E1791738 k přestupku ze dne 1. 6. 2015, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, měl pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu ukládajícího pokutu, neboť pokutový blok neobsahoval přesné místo spáchání přestupku (na soukromém pozemku nebo na pozemní komunikaci) ani popis skutku (nepopisoval, k jakému porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem došlo, když zde bylo pouze uvedeno „pásy“). K uvedeným námitkám krajský soud uvádí, že v daném pokutovém bloku je obsažen následující popis skutku: „Dne 1. 6. 2015 v 14:45 na ulici Studentská ve Žďáře nad Sázavou řídil vozidlo a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, lék. potvrzení nepředložil, RZ: x § 6/1a zák. 361/2000 Sb.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží tři body a takto byly také žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupný na www.nssoud.cz) nepochybuje o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Místem spáchání přestupku byla shodně jako v případě předchozího přestupkového jednání zcela zřejmě označena ulice Studentská ve Žďáře nad Sázavou, a nemůže být proto pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Výše pokuty činila 200 Kč. Z pokutového bloku je tak patrné kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok tak byl způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
32. V duchu výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej především rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a z něj vycházející rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, oba dostupné na www.nssoud.cz), z níž vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání, tak krajský soud i v nyní projednávaném případě posuzoval obsah předmětných pokutových bloků a dospěl k závěru, že zápisy uvedené na sporných pokutových blocích jsou čitelné a zcela srozumitelné.
33. Na základě uvedeného tak krajský soud činí ve shodě s žalovaným závěr, že prověřením uvedených pokutových bloků bylo zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče (žalobce) byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, které byly zcela způsobilým podkladem pro záznam bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Jak ostatně sám žalobce namítal v podané

žalobě, z rozhodnutí musí být patrný údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Všechny tyto údaje jsou přitom z předmětných pokutových bloků jednoznačně určitelné a zřejmé.

34. K žalobcem uplatněné námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, krajský soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v případě přestupků ze dne 12. 5. 2014, 28. 2. 2015, 14. 3. 2015, 15. 4. 2015 a 1. 6. 2015 také uloženou pokutu na místě zaplatil. Pokud tedy žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení.
35. Krajský soud tedy závěrem shrnuje, že v daném případě byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny v souladu s konkrétním způsobilým podkladem (pokutovým blokem) a počet připsaných bodů v jednotlivých případech odpovídá popsanému jednání bodového hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. ledna 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu